

DROON'UN SIRLARI

Gizemli Ada

ony Abbott

ALTIN
KITAPLAR

9 YAŞ +

Bizli Bir Kapı
Sihirli Bir Merdiven *
Gelin Hep Birlikte *
Dron'un Sırlarını Keşfedelim!

Eric, Julia ve Neal, Prenses Keeah'la beraber gemiyle okyanusa açılırlar. Ve ansızın büyü bir fırtınaya yakalanırlar. Ne yazık ki Lort Sparr'ın cadılarının yaşadığı bir adaya sığınmak zorunda kalırlar. Eric, Julia, Neal ve Prenses Keeah, Lort Sparr onları yakalamadan bu adadan kaçmak zorundadırlar.

ISBN 978-975-31-1065-6

9 789752 110656

ALTIN
KİTAPLAR

Bandrol Uygulamasına İlişkin
Usul ve Esaslar Hakkında
Yönetmeliğin 5. maddesinde
ikinci fıkrası çerçevesinde
bandrol taşıması zorunlu

KİTABIN ORJİNAL ADI

THE SECRETS OF DROON
THE MYSTERIOUS ISLAND

YAYIN HAKLARI

© SCHOLASTIC INC.
ALTIN KİTAPLAR YAYINEVİ
AKCALI TELİF HAKLARI AJANSI

RESİMLEYEN

DAVID MERRELL
TIM JESSELL

BASKI

1. BASIM / NİSAN 2009
AKDENİZ YAYINCILIK AŞ
Göztepe Mah. Kazım Karabekir Cad.
Nu.: 32 Mahmutbey - Bağcılar / İstanbul

BU KİTABIN HER TÜRLÜ YAYIN HAKLARI
FİKİR VE SANAT ESERLERİ YASASI GEREĞİNCE
ALTIN KİTAPLAR YAYINEVİ VE TİCARET AŞ'YE AİTTİR.

ISBN 978 - 975 - 21 - 1065 - 6

ALTIN KİTAPLAR YAYINEVİ
Göztepe Mah. Kazım Karabekir Cad.
Nu.: 32 Mahmutbey - Bağcılar / İstanbul

Tel: 0.212.446 38 86 / 446 38 87
0.212.446 38 88

Faks: 0.212.446 38 90

<http://www.altinkitaplar.com.tr>
info@altinkitaplar.com.tr

Gizemli Ada

Tony Abbott

TÜRKÇESİ
GAMZE GÜNDÜZ

Kesfedip, hayal kuran tüm çocuklara...

sbA ilmesid

İçindekiler

1- FIRTINA	7
2- SUYUN ÜSTÜNDEKİ KANATLAR	16
3- ENKAZ	25
4- DOSTLARLA... TUZAKTA	31
5- İĞRENÇ BÖCEKLERİN SALDIRISI	37
6- GROGGIL DAĞI	46
7- GÜCÜN ELDİVENİ	52
8- BÖCEKLERİN MAĞARASI	58
9- AK UÇURUMDA	65
10- GEMİYİ ONARMAK	72

Инструкция по применению

- 1. Назначение
- 2. Состав
- 3. Форма выпуска
- 4. Фармакологические свойства
- 5. Показания к применению
- 6. Противопоказания
- 7. Побочные действия
- 8. Лекарственное взаимодействие
- 9. Особые указания
- 10. Условия хранения

С. 1

* *
Bir * *

Fırtına

Eric Hinkle (Erik Hinkıl)'ın evinin bodrum pencerelerinin dışında gök gürliyor, şimşekler çakıyordu.

Ama o ve arkadaşı Julie (Culi), gözlerini futbol topundan ayıramıyorlardı.

GÜÜM! Şimşekten sadece iki saniye sonra korkunç bir gök gürültüsü duyuldu. Bu fırtınanın onlardan sadece birkaç kilometre ötede olduğunu gösteriyordu.

Eric, "Neal (Nıl) bunu gördüğünde çılgına dönecek." dedi. Neal, Eric ve Julie'nin arkadaşıydı.

Julie, dikkatle topu incelerken, “Ben şimdiden çılgına döndüm.” dedi. “Hadi onu arayalım. Şaşkınlıktan gözleri yerinden fırlayacak. Bunu mutlaka görmeli. Hadi!”

İki arkadaş bodrumdan mutfağa çıkan merdivenleri hızla tırmandılar. Eric telefonu kaldırıp Neal’ın numarasını çevirdi. Çakan başka bir şimşek, telefonda çıtırtıların gelmesine neden oldu.

Arkadaşı telefonu açınca Eric, “Merhaba, Neal.” dedi. “Hemen buraya gelmelisin.”

“Şaka mı yapıyorsunuz? Beş dakika içinde inanılmaz bir fırtına kopacak. Ayrıca, birazdan yemek yiyeceğim. Yemek zamanı geldi.”

“Senin için hep yemek zamanı.” dedi Eric. “Hadi, yemeği boş ver, Neal. Bu gerçekten önemli.”

Neal içini çekti. “Annemin nefis ton balıklı sandviçlerinden birini kaçıracağım. Umarım önemlidir. Geliyorum.”

Neal telefonu kapatınca, Eric ve Julie camdan bakmaya başladılar. Gökyüzü gittikçe kararıyordu.

Eric gülümsemeye başladı. “Benim bodrumda takılmak için iyi bir gün.”

Julie, “Yani Droon (Drun)’da takılmak için mi demek istiyorsun?” diye ekledi.

Eric gülümsedi. “Tabii ki onu diyorum.”

Eric’in bodrumunda başka dünyalara açılan bir kapı vardı.

Eric, Julie ve Neal’in sır olarak sakladıkları bir dünya. Gizemli ve büyülü Droon Diyarı.

Droon, iyi büyücü Galen Uzunsakal ve genç Prenses Keeah (Kiah)’ın korkunç büyücü Sparr’a karşı çetin bir savaş verdikleri yerd.

Ayrıca Droon’da her türden garip yaratıklar da vardı. Galen’in yardımcısı olan Max bir örümcek cüceydi, yani yarı örümcek yarı cüce. Sekiz bacağıyla istediği her yere tırmanabiliyor ve yapışkan bir ağ püskürtüyordu.

Sonra Ninn’ler vardı. Bunlar Lort Sparr (Spar)’ın, Groggl (Gragıl) adlı uçan kertenkelelere binen, çirkin, kırmızı suratlı savaşçılarıydı.

Bir de Demither (Demiter) adındaki cadı vardı. Ve...

Buum! Buum! Dışarıda şimşek çaktı ve tam kapı açılırken gök gürültüsü duyuldu.

“Offf!” Neal koşarak mutfığa girdi. “Sanırım fırtına beni takip ediyor.”

Eric bodrumun kapısını açtı. “Konuşmaya zaman yok. Herkes aşağı.”

Son basamağı indikleri anda bodrum, çakan şimşegin ışığıyla bembeyaz oldu ve ardından duvarlar titremeye başladı. Yağmur hızla evin duvarlarını dövüyordu.

Julie, “Merhaba, fırtına.” dedi.

Bodruma girerken Neal, “Pekâlâ.” dedi. “Annemin ton balıklı sandviçinden daha önemli olan neymiş?”

Eric, bodrumun bir köşesini işaret ederek, “O.” dedi.

Futbol topu -Julie'nin futbol topu- tezgâhın üstünde duruyordu.

Aslında, top tezgâhın tam üstünde değildi. Havada uçuyordu.

Neal'ın nefesi kesilmişti. “Vay canına!” deyiverdi. “Tekrarlıyorum, vay canına!”

Eric, “Yalnızca bu da değil.” dedi. “Droon’a yaptığımız ilk ziyareti hatırlıyor musun? Hani top da bizimle birlikte gelmiş ve döndüğümüzde büyülü bir şeyler yapmıştı. Şey... Julie ve ben daha önce de ona bakıyorduk ve..”

“Hişşş!” diye fısıldadı Julie. “Yine yapıyor!”

Bodrumdaki lambanın ışığında, topun nasıl değiştiğini izliyorlardı.

Siyah ve beyaz parçalar topun yüzeyinde yavaşça hareket etmeye başlamıştı. Parçalar Droon ülkesini gösteren bir küre hâlini alıyordu.

Droon Dünyası.

Julie, iki arkadaşına dönüp, “Bu, gitmemiz gerektiğini gösteriyor.” dedi. “Başka ne anlama gelebilir ki?”

“Geçen sefer rüyalarımız bize Droon’a gitmemiz gerektiğini söylemişti.” dedi Eric. “Ama şimdi durum farklı. Sanırım bu Keeah’tan bir işaret.”

Neal derin bir nefes aldı. “Ya kötü bir şeyler oluyorsa? Ya Lort Sparr, Keeah’a ya da Galen’e saldırmışsa?”

Şrraakk! Oda bir anda beyaz ışıkla aydınlandı.

Bodrumun lambasından gelen ışık önce titredi, sonra da iyice azaldı.

“Öğrenmenin tek bir yolu var.” dedi Eric.
“GÜM-GÜÜMM! Gök hiç durmadan tepelerinde gürlüyordu.

Julie, “Elektrikler gitmeden acele etsek iyi olur.” diye ekledi.

Basamakların altındaki küçük odaya girerken Eric’in kalbi hızla çarpıyordu. Tıpkı önceki seferlerde yaptığı gibi kapıyı açtı ve ışığı yaktı.

Hep birlikte küçük odaya girdiler.

Acaba bu sefer nereye gidiyoruz, diye içten içe merak etti Eric.

Şimdiye kadar, merdivenler onları aynı yere ikinci kez hiç indirmemişti. Ayrıca basamaklar hep gözden kayboldukları yerden farklı yerlerde ortaya çıkmıştı. Bu da Droon’un sırlarından sadece biriydi.

Julie kapıyı arkalarından kapattı. Neal ışığı söndürdü. Oda bir an karanlığa gömüldü.

Sonra bir anda aydınlandı.

Fıst! Yer gözden kaybolmuştu ve onun yerini uzun, ışık saçan, renkli merdivenler almıştı.

“Buna bayılıyorum!” dedi Eric.

Birden, soğuk bir rüzgâr yüzlerine çarptı.

“Off!” dedi Julie. “Korkuluklara tutunun!”

Neal, “Burnunuzu tıkayın!” dedi. “Balık kokusu alıyorum.”

“Deniz suyu!” dedi Eric. “Basamaklar okyanus ya da onun gibi bir şeye iniyor, belki de geri dönmeliyiz.”

Ama artık çok geçti.

Foşş! Buz gibi su hızla basamaklara çarptı.

Bir anda ayağı kayan Eric, “Yardım edin!” diyerek korkuluklara tutunmaya çalıştı ama boşuna.

“Eric!” Julie onu tutmak için elini uzattı ama merdivenlere çarpan bir başka dalga yüzünden Eric, Julie’yi de sürükleyerek hızla merdivenlerden kayd. Julie, o sırada bir şeye tutunmaya çalışıyordu.

“Hey! O benim ayağım!” dedi Neal.

Neal da kayd.

Vııtt! Şlaapp! Şloopp!

Üç arkadaş birbirlerinin ardı sıra hızla suya düştüler.

Eric, "Neal! Julie!" diye bağırmaya başladı. Koca dalgalar etrafını sarmıştı.

Julie, nefes almaya çabalarken, "Buradayım!" dedi.

Neal, "Bir şey yaklaşıyor!" diye bağırdı.

Dalgaların arasından karanlık bir şey onlara doğru geliyordu. Bu dev gibi bir geminin baş kısmıydı.

"Biz buradayız, dikkat edin!" diye bağırdı Eric.

Ama gemi, gitgide hızlanarak, üzerlerine gelmeye devam ediyordu.

Suyun Üstündeki Kanatlar

Gemi, aniden yavaşlamaya başladı.

Yukarıdan güçlü bir ses, "Yelkenleri indirin!" diye bağırdı. "Etraflarını sarın! Halat atın!"

Poşş! Kalın halat suya çarptı. Eric, Neal ve Julie halata sarılıp yukarı doğru tırmandılar.

Gemi, kırmızı-sarı yelkenleri ve dev gibi kanatlarıyla kocamandı.

Tırmanırken, Eric geminin üzerindeki altınla işlenmiş harfleri okudu.

“Jaffa Rüzgârı. Jaffa, Prenses Keeah’ın yaşadığı yer, bu onun gemisi olmalı.”

Güçlü bir el onlara uzanıp gemiye çıkmalarına yardım etti.

“Yukarı dünyadan dostlarımız!” dedi bir adam. Mavi kaftanı içinde gülümsüyordu. Bu Galen Uzunsakal’dı, Droon’un ilk büyücüsü.

“Siz kalkıp yine bize geldiniz.” dedi. “Ve biz yine, size tehlikeden başka bir şey sunamıyoruz.”

“Gelmek zorundaydık.” dedi Julie. “Futbol topu, Droon’un küresine dönüşmüştü. Bunu Keeah mı yaptı?”

Prenses Keeah onlara doğru koşarken, “Eric! Neal! Julie!” diye bağırdı. “Mesajımı almışsınız. Sihir işliyor olmalı. Sizi gördüğüme çok sevindim.” Islak olmalarına rağmen her birine sıkıca sarıldı.

“Gemide bu şey varken nasıl sevinçli olunur ki?” diye atladı Max. Cüce örümceğin turuncu saçları, güvertede duran küçük, altın sandığı gösterirken hepten dimdik olmuştu.

“Vay canına!” dedi Neal. “Şafak’ın Kırmızı Gözü burada!”

Şafak'ın Kırmızı Gözü inanılmaz güçlere sahip bir mücevherdi. Neal, Eric ve Julie, onu volkan sarayından çalabilmesi için Keeah'a yardım etmişlerdi.

Keeah, "Onu Jaffa şehrinde saklayacağız." dedi. "Bize yardım edebilirsiniz. Babam ve ben annemi arayacağız."

Eric, "Biz varız!" dedi.

Demither adında, garip bir cadı, onlara Keeah'ın annesinin hayatta olduğunu söylemişti. Ama, tıpkı Demither'in kendi gibi, o da lanetlenmişti.

Galen başını salladı. "Ama, Lort Sparr bizi durdurmak için elinden geleni yapacaktır. Kırmızı Göz'ü bu kadar tehlikeli yapan, onun öfke dolu kalbi. Hadi, acele etmeliyiz."

Flaşş! Gemi bir kez daha hızlanırken buz gibi dalgalar gövdesini dövüyordu.

Eric, Galen ve Keeah'a bakarak, "Yanımızda iki büyücü olduğuna göre güvende sayılırız." dedi.

"Bir buçuk." diye ekledi Keeah. "Sürekli sihir çalışmaları yapıyorum ama şimdiye kadar

tek yapabildiğim bir şeyleri kırmak oldu. Tıpkı bu sabah olduğu gibi...”

Ani bir şimşek gökyüzünü aydınlattı. Bulutların arasında hızla gelen karanlık bir sürü belirdi.

“İşte.” dedi Neal. “Eğer ben delirip de hayaller görmeye başlamadıysam, Lort Sparr bizi buldu! Üstelik yalnız da değil!”

“Groggıl’lar!” diye fısıldadı Eric. “Yüzlerce Groggıl!”

Deniz bir anda kazan gibi fokurdamaya başladı. Dalgaların boyu yükseldikçe yükseliyordu. Yağmur, büyük buz damlaları hâlinde, güverteye dövüyordu.

Max kızgın bir sesle, “Görünüşe bakılırsa Lort Sparr kötü havayı da beraberinde getiriyor. Savaşa hazırlanın!”

Groggıl sürüsü, geminin üzerine doğru alçaldı.

Uçan kertenkelelerden biri süzülüp güverteye indi. Kertenkelenin sırtında o korkunç büyüücü vardı: Lort Sparr!

Keeah, “Gemimi terk et!” diye bağırdı.

Büyücü hırlayarak Groggil'dan indi. Kel kafası parlıyordu. Kulaklarının arkasındaki yüzgeçlerin rengi mordan siyaha dönmüştü.

“Kendini koru, Sparr!” diye gürledi Galen. “Sen artık çok oldun.”

Julie, “Doğru.” dedi. “Üstelik mücevher de bizde! Artık peşini bıraksan iyi edersin.”

Sparr'ın bakışları hızla çocukların üzerinden geçti.

“Sihirli merdivenler sizi yine mi getirdi? Göz benim olunca, o merdivenlerden Yukarı Dünya'ya çıkacağım!”

Eric titredi. Sparr! Üstelik benim dünyamda! Benim evimde...

Sparr, kaşla göz arasında, sihrini kullanarak, altın sandığı açtı.

Puff! Sandık bir anda açıldı ve içindeki siyah zırhlı eldiven güverteye düştü. Şafak'ın Kırmızı Gözü eldivene takılı hâldeydi.

Galen, “Seni pis yaratık!” diye bağırdı. “Onu ele geçirmene izin vermeyeceğim!” Sparr'a cızırtılı, mavi bir ışık fırlattı.

Ama Sparr'ın asası ışığı emip Galen'e geri fırlattı.

Ardından, korkunç büyücü eldiveni aldı ve eline taktı. Eldivenin parmak uçlarından parlak, kırmızı ışıklar çıkmaya başladı. "Senin güçlerin zayıf Galen. Şimdi! Şafak'ın Kırmızı Gözü bana gücünü göster! Benim için ateşten bir deniz yarat!"

Foşş! Bir anda ateş gibi, sudan bir duvar yükseliverdi. Çocuklar güverteye düştüler.

Eric, "Keeah!" diye haykırdı. "Bir şeyler yap!"

"Büyük bir şeyler kır!" diye devam etti Julie "Gerçekten büyük bir şey!"

Keeah güç bela ayağa kalktı ve geminin direğine nişan aldı. "Bembo-sivit!!"

Birden, geminin direği çatırdayarak orta yerinden kırıldı ve Sparr'ın üzerine doğru düşmeye başladı.

Sparr, kamaraya kadar sürüklendi ve siyah eldiven elinden çıkıverdi.

"Evet!" diye bağırdı Keeah.

Galen güvertteyi hızla geçip eldiveni aldı, sonra da sandığa koyup kapağını sıkıca kapattı.

Sparr'ın yüzü dehşetle kasıldı. "O güç bana ait! Yüksel! Demither!"

"Demither mi?" diye bağırdı Eric. "Cadı mı?"

Dalgalar gürüldedi ve yeşil bir yılan suları yarararak gelmeye başladı. Yaratığın testere gibi dişleri, iki güçlü pençesi ve uzun, sivri uçlu bir kuyruğu vardı.

"Cadı, şimdi de bir deniz canavarı olmuş!" diye bağırdı Neal.

Yılan, güçlü kuyruğunu geminin etrafına dolayıp, sıkıca kavradı.

Çatırrtt! Geminin tahtaları kırılmaya başladı.

Max, "Gemi parçalanıyor!" diye bağırdı.

Sparr bu arada Groggil'ına geri binerken, "Hepiniz boğulacaksınız!" diye gürledi.

Keeah, Julie'ye kalın bir halat fırlattı. "Herkes sıkı tutunsun!" Neal atlayıp, halata tutundu.

“Eric!” diye bağırdı Keeah, “Halatı tut!”

“Yetişemiyorum!”

Yılan şeklindeki cadı gemiyi dalgaların üzerinde havaya kaldırdı ve bir süre öylece tuttu, sonra da suya geri fırlattı.

Çaatt! Ahşap gemi parçalanırken, içindekilerle birlikte ikiye ayrıldı.

Gemi hızla sulara gömülmeye başladı.

Enkaz

Eric bir anda kabarcıklarla dolu kapkara bir dünyaya daldı.

Hayır, diye düşündü. Bu olamaz! Ben boğuluyor olamam!

Yüzeye ulaşabilmek için buz gibi suda çirpınmaya başladı. Sonra dalgaların üstüne çıktı. Eric kafasını sudan çıkardı ve parmakları yumuşak bir şeylere dokundu.

Bu.. kum muydu?

Evet! Kumdu bu. Elinden geldiğince hızla kuma çıktı. Derin derin nefes aldı. Gözlerini açtı.

Karadaydı, bir kumsalda. Yaşıyordu.

“Julie, Neal, Keeah!” diye seslendi.

Cevap yoktu.

Eric soluna baktı, tek gördüğü uzayıp giden ve ilerde kıvrılan kumsaldı. Sağına baktığında dalgaların dövüp durduğu kayaları gördü. Hemen arkasında acayip şekilli çalılar ve kocaman ağaçlarla dolu gür bir orman vardı.

Ağaçların tepesi kara bir dumanla örtülüydü. Tüm ada sisle kaplıydı.

Kendi kendine, “Burası da neresi böyle?” diye konuştu.

Floşş! Bir başka büyük dalga kayalara çarpıtı. Bir şey kuma düştü.

Eric kayalara doğru koştu. Dalgalar, kırık tahtalar ve bir parça yırtık kumaş getirmişti. Bunlar, Keeah’ın gemisindendi.

Onların yanında, yarısı kumlara gömülmüş bir hâlde...

Eric’in nefesi kesildi. “Altın sandık!”

Biliyordu ki, Göz’le her şeyi yapmak mümkündü. Belki de onu arkadaşlarını bulmak için kullanabilirdi. Hatta, belki Sparr’la savaşmak için.

Ama Galen neredeydi?

Herkes neredeydi?

Eric, dikkatle sandığı kumdan çıkarıp açtı. Ama üzerinde kırmızı taşı olan siyah eldiveni bulmayı beklerken sandığın içinden üzerine doğru alevler yükseldi.

Neredeyse sandığı düşürüyordu. “Ahh!” diye haykırdı.

Birden ateş değişti. Gözlerinin önünde, birbirinin üzerinde dolanan yüzlerce sürüngene dönüştü.

Önce kırmızı, sonra gümüş rengi sonra yine kırmızı ışıklar saçtılar. Bazen alev parçaları gibi görünüyorlardı. Bazen de dalgalanan bir su gibi.

Yaratıklar yalvarmaya başladılar. “Yeme bissssi!”

Eric sandığı dikkatle kumun üzerine bıraktı. “Sizi yemeyeceğim. Ama... siz kimsiniz?”

Bir sürü gümüş renkli küçük kafa ona doğru döndü.

“Bizler S-S-silf'izss. As-ssırlardır Droon'un deni-z-z-zlerinde yaşarız. Demither-r-r kraliçemizdir.”

Yaratıklar konuşmaktan çok, sanki şarkı söylüyormuş gibi ses çıkarıyorlardı. Sesleri, suyun altında konuşuyorlarmış gibi geliyordu.

Eric, "Demither bizim gemimizi batırdı." dedi.

Silflerden biri, "S-spar-r-r onu lanetledi." dedi. "Yapmak is-s-temediği şeyler-r-r-i yapmak zorunda. Göz, Sparr'ı daha da güçlü yapacaktır."

Eric kafasını salladı. "Göz denizde kayboldu!"

"Hayır!" dedi Silfler şarkı söyler gibi, "Göz bu ad-d-dada. Buras-s-sı Demither'in birçok adasından sadece biri."

"Göz burada mı?" diye sordu Eric. "Nerede? Onu bulmak zorundayım. Prenses Keeah'a yardım etmeliyim."

Güm! Güm! Kumsalın aşağısından ayak sesleri geliyordu.

Silfler, "Saklan!" diye bağırdı. "Ninler-r-r geliyor."

"Bekleyin." dedi Eric. "Bana arkadaşlarımı bulmamda yardım edin. Ve Göz'ün nerede olduğunu söyleyin!"

"Elimiz-z-z-zden gelirs-s-se s-sana yardım edeceğiz."

Yaratıklar önce alev kırmızısına, sonra da gümüş rengine döndüler, kumun üzerinde kayıp dalgaların arasına girdiler.

Güüm! Düzinelerce güçlü, kırmızı suratlı savaşçı ağır ağır kumsalda geziniyordu.

“Ninn’ler!” dedi Eric. “Böyle ortada kaldım!”

Eric, hızla gür ormanın içine doğru koştu.

Koşarken garip şekilli bitkiler yüzüne çarpıyordu. Kaygan yapraklı asmalar yukarılardan, halka halka yolun üzerine sarkıyorlardı.

Ninn’lerin patırtıları yaklaşmaya başlamıştı.

Eric de daha hızlı koşmaya başladı. Sonra birden, altındaki toprak yumuşadı.

“Ne oluyor?” Sendeleyip düştü.

Fujt! Yapışkan bir ağ torba gibi, Eric’in etrafını sımsıkı sardı.

Kurtulamıyordu. Sonra torba -içinde Eric’le- havaya uçtu. Sarı ağaçların arasında yükseldi.

“Lütfen, hayır!” diye bağırdı Eric. “İmdat, tuzığa düştüm!”

Torbanın içinden çıkamıyordu.

Güm! Güm! Ninn’lerin ayak sesleri iyiden iyiye yaklaşmıştı.

* *
Dört *
*

Dostlarla... tuzakta

Eric torbadan çıkabilmek için var gücüyle çabalıyordu. O uğraştıkça yapışkan ağ onu daha sıkı sarıyordu.

“Beni buradan çıkarın!” diye bağırdı.

Ne yazık ki hâlâ sarı ağaçların arasında gökyüzüne doğru yükseliyordu.

“Gürültü yapmayı kes!” diye tısladı bir ses. “Tüm Ninn ordusu seni duysun mu istiyorsun?”

Artık yukarı doğru çıkmıyordu. Torba yüksek bir dalda ileri geri sallanıyordu ve dalın üzerinde birisi oturuyordu. “Keeah?”

Prenses gülümsedi. “Ve Max (Maks).”

“Elbette.” diye cıvıladı Max bir üstteki daldan. “Bu küçük tuzağı kim hazırladı sanıyorsunuz?”

“Çocuklar, sizi gördüğüme gerçekten çok sevindim.” dedi Eric. Sonra onlara Silflerden söz etti.

Keeah, “Silfleri duymuştum, ama hiç görmemiştim.” dedi.

“Bana, Göz’ün bu adada olduğunu söylediler, onu bulmalıyız.”

Güm! Güm! Ninn’ler kumsalı geçip tam altlarındaki ormana girdiler.

Keeah, “Galen de adada.” dedi. “Ama bak!”

Ninn’lerin ortasında ağır zincirlerle baştan ayağa bağlanmış yaşlı büyücü vardı.

Galen esir düşmüştü!

“Zavallı sahip!” diyerek inledi Max.

Kırmızı suratlı savaşçılardan biri durdu ve altı parmaklı pençesini kaldırarak, “Sparr burada beklememizi söyledi.” dedi.

Bir diğeri de, “Yaşlı adamı canlı istiyor!” dedi.

“En azından şimdilik!” dedi üçüncüsü güle-
rek.

Bu gülüş, Eric’e gargara sesini hatırlattı.

Soğuk bir rüzgâr, ağaçların arasında esti.

Keeah yukarı doğru bakarken dişlerini sık-
tı. “Sparr geliyor!” dedi sinirle.

Bir Groggil yere indi. Sparr da sırtından atla-
dı. Büyülü asasını, Galen’e doğrulttu. “Göz’ün
nerede olduğunu sen biliyorsun. Söyle bana!”

Galen, dikkatle Sparr’ı süzdü. “Asla. Beni
zincire vurabilirsiniz ama, çocuklar akıllı ve
cesurlar. Seni alt edeceklerdir.”

Sparr, “Demither’in adası tehlikelerle do-
lu.” dedi. “Her şey olabilir. Ama her şey bitti-
ğinde Göz benim olacak.”

Galen zincirlerini zorladı. “Çocuklar mü-
cevheri bulacaktır.”

Sparr’ın yüzünde hafif bir gülümseme belir-
di. “Ve getirip bana verecekler, tabii eğer senin
hayatta kalmanı istiyorlarsa. Onu ben bulur-
sam, zaten benimdir. Eğer çocuklar bulursa yi-
ne benimdir. Her koşulda ben kazanırım!”

Galen üzülererek kafasını salladı. “Sen hiç bu
kadar kötü değildin, Sparr!”

Korkunç büyücü Ninn'lere döndü. "Büyücüyü ak uçuruma götürün ve emirlerimi bekleyin."

"Emredersiniz, Lort Sparr!" dedi baş Ninn.

Sparr elini kaldırıp salladı ve garip bir şeyler söyledi. Tüm Ninn'ler ve Galen gözden kaybolmuştu.

"Yo, hayır!" dedi Max. "Şimdi sahibimi nasıl bulacağız?"

Sparr gülerken, Keeah parmağını dudaklarına götürdü.

"Galen'in 'cesur' çocukları bu adadan asla canlı çıkamayacaklar!" diyen Sparr, Groggil'ına atladı ve uçup gitti. O gidince adayı kaplayan sis sanki daha bir kalınlaşmıştı.

"Adadan canlı çıkamamak mı?" dedi Eric sinirle. "Ha!" Sonra yutkundu. "Çıkacağız, değil mi?"

Max, "Evet." dedi "Eğer sahibimi bulursak. Ve onu bulduğumuzda Sparr'ı sekiz bacağım la birden tekmeleyeceğim!" Hızla kuvvetli, halat gibi bir örümcek ağı yaptı ve hep birlikte yere indiler.

Eric kalın sis tabakasına doğru elini salladı.
“Şimdi nereye gidiyoruz?”

Aniden, bir ses, “İyy!” diye çığlık attı.

“Yardım edin!” diye bağırdı başka bir ses.

“Sanırım bu tam da sorumun cevabı oldu!”
dedi Eric.

Keeah, “Bunlar Julie ve Neal.” dedi. “Ormandalar. Hadi onları bulalım.”

Olabildiğince hızlı, ağaçların arasından geçmeye başladılar. Uzun asmalar yüzlerine değişiyor, çalılar vücutlarını bereliyordu.

Birden donakaldılar.

Julie ve Neal bir düzlüğün ortasındaki kayaların üzerinde duruyorlardı.

Etraflarında altı tane kocaman, iğrenç..

“Böcekler!” diye haykırdı Max.

İğrenç Böceklerin Saldırısı

Sssss! Dev böcekler Neal'a saldırganca tıslıyorlardı. Kalın, sivri uçlu dilleriyle Neal'a uzanıyorlardı.

“Eğer bu şeylerden biri beni yalamaya kalkarsa, yemediğim öğle yemeğimi çıkarmak zorunda kalacağım!” diye bağırdı.

Bir buçuk metreye yakın boylarıyla tüylü, dev gibi kanatlı böceklerdi bunlar. Sert, kahverengi kabukları, bir zırh gibi parlıyordu.

Eric, bir ağacın ardına girerken, "İğrenç!" dedi.

Keeah'ta diyerek onu izledi, "İyy!"

Böcekler ince tüylerle kaplı bacaklarını, Neal ve Julie'ye doğru uzatıyorlardı. Antenleri titreşiyor ve dillerini kızgın bir şekilde dışarı çıkarıyorlardı.

Neal, "Tek yaptığım, bir kayaya bakmaktı." dedi.

"O bir yumurtaydı!" diye bağırdı Julie. Yakınlardaki pembe yumurta yığınınını işaret etti. "Onların yumurtalarından biriydi ve üstelik bakmadın, dokundun!"

Neal omuz silkti. "Peki öyleyse böcek dilinde, 'özür dilerim' nasıl deniyor?"

"Tabii, bir dilleri varsa." dedi Max. "Korkunç yaratıklar!"

Sss! Böcekler tıslıyor ve gittikçe yaklaşıyorlardı.

Keeah, Eric ve Max'e dönüp, "Bir büyü deneyeceğim. Eğer işe yararsa bu, böcekleri birkaç saniyeliğine korkutur. Siz ikiniz de o sırada Neal ve Julie'yi kaçırsınız." dedi.

“Elimizden geleni yapacağız!” dedi Max.

Keeah parmaklarını çaprazladı. “Evet, şimdi basit bir şey üzerine odaklanabilirsem...”

Eric, ağacın arkasından dışarı çıktı. “Üç kadar sayınca koşacaksınız, tamam mı?”

“Bire kadar saymaya ne dersin?” diye sordu Neal.

“Çok komik!” dedi Eric. “Bir...”

Keeah ayağa kalktı. Ellerini böceklere doğrulttu.

“İki..”

Keeah gözlerini kıstı. “Tomba-sunoka-jiiba.”

“Üç..” diye bağırdı Eric.

Keeah da “Üç!” dedi. “Hayır, bekleyin! Uç demek istedim!”

Artık çok geçti. Neal ve Julie çoktan kayadan atlamışlardı ve... Baam! Keeah'ın parmaklarından yeşil ışıklar çıktı.

Her yer dumanla kaplandı. Böcekler çılgınlıklar atarak ormanda kayboldular.

Julie, prensese doğru atıldı ve, “Başardın, Keeah! İnanılmaz büyün işe yaradı!”

Keeah dikkatle ellerine baktı. “Sanırım öyle...”

Eric eliyle etrafındaki dumanı dağıtmaya çalışıyordu. “Neal nerede?”

Neal arkalarından, “Buradayım!” diye bağırdı.

Julie ve Eric arkalarını döndüler. Neal orada değildi. Gördükleri tek şey bir yığın yumurta idi.

“Onu duyuyorum ama onu göremiyorum!” dedi Julie.

Neal, “Hey, tam buradayım!” diye tekrar bağırdı.

Yumurta yığnında kıpırtılar oldu. Yığnının altından bir futbol topunun ancak iki kat büyüklüğünde kahverengi bir böcek çıktı. Parlak, sert bir kabuğu, altı tane tüylü, ince bacağı, üç turuncu gözü ve kafasından çıkan iki anteni vardı.

Tıpkı diğer böcekler gibiydi, sadece bu biraz küçüktü.

Bir bebek böcek.

Eric şok olmuştu. “Neal, bu... sen misin?”

Kahverengi böcek yumurta yığınının arasından çıkıp onlara baktı. “Çocuklar.” dedi Neal’ın sesiyle, “Keeah’ın büyüü sizi bir şekilde büyüüttü sanırım.”

Eric yutkundu. “Büyüde, bir şeylerin ters gittiği doğru.” diye başladı. “Ama... şey... Neal, bu şey gibi, demek istediğim...”

“Sen bir böceksin!” diye haykırdı Julie. “Hem de çok iğrenç bir böcek!”

“Örümcek yanım buna kızıyor!” dedi Max.

“Ben, ne yaptım böyle?” dedi Keeah. “Çok özür dilerim, Neal!”

Neal ön ayaklarını birbirine sürttü. Sonra onları görüp zıpladı. “Aman Tanrım! Bu korkunç. Beni eski hâlime çevir Keeah. Hadi, şimdi!”

Prenses önce parmak uçlarına, sonra da Neal’a dikkatle baktı.

“Neden cevap vermiyorsun!” dedi Neal. “Şöyle demen gerekiyordu: ‘Tabii, Neal!’ Sonra da şu büyünü yapacaksın ve ben eski hâlime dönebileceğim.” Neal üç gözünü birden kapattı. “Ben hazırım. Hadi.”

Keeah'ın gözleri yaşlarla dolmuştu. "Denemeye korkuyorum."

Neal'ın tüylü bacakları titremeye ve antenleri titreşmeye başladı. "Bunların hepsi bir rüya. Bunların hepsi bir rüya. Bunların hepsi... Hey, o da ne?"

Aniden, dilini çıkarıp, hızla Julie'nin kafasına doğru uzattı.

"İyy!" dedi Julie, geri geri giderken.

"Özür dilerim. Hemen yanında bir sinek vardı. En azından sineğe benzeyen bir şeydi. Sarı ve yeşil parlak kanatları olan bir şey. Her neyse, onu kaçırdım."

Max, Neal'ın gördüğünün bir Droon deniz sineği olduğunu söyledi.

Birden, Neal bacaklarını birbirine sürttü ve garip, tiz bir ses çıkardı.

Eric somurttu. "Böcek gibi davranmayı kes Neal!"

"Hişşş!" diye tısladı Neal. Kafasını kaldırıp öylece durdu. "Tekrar söyle, lütfen."

Eric gözlerini kırptı. "Dedim ki, böcek gibi dav..."

“Sana demedim!” diye atıldı Neal. “Sinek!”
Neal’ın kocaman gözleri yeşil kanatlı sinek, kafasının etrafında dönüp vızıldadıkça titriyordu. Sürekli başını sallıyordu.

Eric, Keeah’a döndü. “Ben, hiçbir şey duymuyorum.”

Julie dudağını ısırды. Sonra birden atıldı. “Belki de Neal artık yarı böcek olduğundan deniz sineğinin ne dediğini anlayabiliyordur.”

“Ben bunun için fazla cüceyim.” dedi Max.
Kısa bir süre içinde, etraflarını bir sürü vızıldayan deniz sineği sardı.

Neal, ön bacaklarıyla kafasını kaşıdı. “Bana, Groggıl’ların oralarda bir yerlere yerleştiklerini söylediler.” Yukarıyı işaret etti.

“Groggıl’ların olduğu yerde, Ninn’ler var demektir.” dedi Keeah. “Ve Ninn’lerin olduğu yerde de...”

“Sahibim, Galen vardır!” diye cıvıladı Max.
Julie havadaki sese baktı. “Ama yukarıda ne var? Sisten hiçbir şey görünmüyor.”

Neal kafa sallayıp, birkaç kez antenlerini titretti. Sinekler bir araya gelip parlak, yeşil bir

küme oluşturdular. Geniş halkalar çizerek vızıldamaya başladılar. Çocukların kafasının üzerinde gittikçe daha hızlı döndüler.

Ve onlar bunu yaptıkça çıkan rüzgârdan karanlık sis aralandı.

Keeah yukarı baktı. "Aman Tanrım!" nefesi kesilmişti. "Bir dağ!"

Grōggıl Dağı

Julie, dikkatle yukarıya baktı. “Yani, bu hep burada mıydı?”

Dağ dik ve sarp kayalıklarla doluydu. Zirvesi adanın üzerindeki bulutları geçiyordu.

Eric, “Bu harika.” dedi. “Bahse girerim, ak uçurum en tepededir. Galen’i esir tuttukları yer orası.”

“Eğer Galen zirvedeyse.” dedi Keeah. “Bizde oraya gidiyoruz! Max?”

“Emredersiniz, prensesim!” diye yanıtladı cüce örümcek. Sonra bacaklarını o kadar hızlı

döndürmeye başladı ki gitgide bulanık görünmeye başladılar. Dakikalar sonra elinde ipek gibi halka halka bir halat tutuyordu.

“Tırmanma zamanı!”

Julie, “Tıpkı beden dersindeki gibi...” dedi.

Max ve Neal kolaylıkla tırmanıp ulaşabildikleri her kenara ve kayaya ipeksi ağı bağladılar.

“Sona kalan çürük böcek yumurtası!” diye bağırdı Max koştururken.

Neal ardından tırmanmaya devam ederken, “Hey! Sözlerine dikkat et.” dedi şikâyet eder gibi.

Keeah gülümsedi, kemerini sıkıca bağladı ve halata sarılıp kendini yukarı çekmeye başladı. “Acele etsek iyi olur!”

Daha fazla vakit kaybetmeden Eric ve Julie de tırmanmaya başladılar.

Yükseklere tırmandıkça sert rüzgârlar onları daha çok hırpalıyordu. Hiç durmadan bir kayadan diğerine tırmandılar. Oyalanmaya zaman yoktu.

Sonunda altlarındaki kumsal gözden yitti.

Julie, dik bir kayada duran Neal, Max ve Keeah'ın yanına gelirken, "Dikkatli olun!" dedi. "Sineklerin dediklerini unutmayın. Groggıl'lar burada, yukarıda. Bu da Ninn'lerin yakında olduğunu gösterir. Bizi pek de hoş karşılayacaklarını sanmıyorum."

"Tehlikenin içine gidiyoruz." diye ekledi Keeah.

Eric'in kalbi hızla atıyordu. Durup, soluklandı. "Neden küçük yaratıklar arkadaş canlısı oluyor da büyük ve güçlü olanlar acımasız oluyorlar? Biri bana bunu açıklayabilir mi?"

Bir sonraki kayaya tırmanmakta olan Neal, "Büyük ya da küçük olmanın güçlü olmakla bir ilgisi yok." dedi.

Keeah gülümsedi. "Dur tahmin edeyim, sana bunu sinekler söyledi değil mi?"

Neal kıkırdayarak, "Yok, bunu kendim uydurdum." dedi. "İçimdeki böcek konuşuyor olmalı."

Kavv! Kavv!

Aniden dağda haykırışlar yankılanmaya başladı.

“Groggıl’lar!” diye bağırdı Keeah. “Saklanın!”

Herkes kayalığın altına girdi.

Eric hariç herkes. O da kendini diğerlerinin yanına çekmeye çalıştı. “Beni bekleyin!”

Ama Groggıl’lar beklemedi. İki büyük uçan kertenkele, Eric’i gösterip büyük bir gürültüyle ona doğru alçalmaya başladılar.

“Uzak durun, sizi çirkin yaratıklar!” diye bağırdı Julie. Hep birlikte Groggıl’lara taş atmaya başladılar.

Kavv! Kavv!

Groggıl’lardan biri çılgık attı ve geri çekildi. Ama bir diğeri Eric’in üzerinde daireler çizmeye devam etti.

Eric, kollarını sallayarak, “Beni rahat bırak!” diye bağırdı.

Max, avucunu küçük kayalarla doldururken, “Daha fazla taş atın!” diye bağırdı.

Ne var ki Groggıl onların yakasını bırakmıyordu.

Eric’in tırmanmakta olduğu büyük kayanın bir ucunu keskin pençeleriyle tutup parçaladı.

Kayalar kırılmaya ve aşağıdaki ağaçlara doğru yuvarlanmaya başladı.

Eric, "Aman Tanrım!" diyerek inledi. "Beni buradan kurtarın!" Soluna baktı ve birkaç metre sonra kayanın ucunun uçurum olduğunu gördü. Sağında duran Grogıl, kayaları parçalamaya devam ediyordu.

Gidebileceği hiçbir yer yoktu.

Arkadaşları yaratığa taş atmaya devam ediyorlardı.

Neal, "Sıkı tutun Eric!" diye bağırdı.

Ama Eric tutunamadı.

Tutunabileceği hiç bir Şey yoktu.

Kavv! Kavv! Grogıl tekrar saldırıya geçti.

Kaya Şimdi paramparça olmuştu.

Eric bir Şeylere tutunmaya çalışsa da boşuna...

Aşağıya düşmeye başladı.

* *
Yedi *
*

Gücün Eldiveni

Eric, "Hayıır!" diye bağırdı.

Ormana doğru düşerken, sanki yer, üzerine geliyormuş gibiydi. Saniyeler içinde ağaçların tepesine çarpacaktı.

Aniden, sert ve kemikli bir şey havada onu kavradı. Göğsünden sımsıkı tutuyordu. Eric'i havada saran, bir Groggıl'ın iri pençesinden başka bir şey değildi.

Kertenkele onu yükseklere doğru taşırken Eric haykırıyordu. "Bırak beni! Şey... demek istediğim tam olarak bırakma... ama..."

Kavv! Kavv! Dev yaratık haykırıyordu.

“Bırak beni!”

Groggıl'ın pençesinden çaresizce kurtulmaya çabalayan Eric, hızla arkadaşlarının üzerinden geçti. Bağırıyorlardı ama Eric ne dediklerini duyamıyordu.

“Büyük ihtimalle elveda diyorlar!” Eric, Groggıl'ın pençesinde sıkıştıkça inliyordu.

Yaratık, dağın yükseklerine çıktı, sonra yavaşlayıp düz bir sırtta doğru inişe geçti.

Eric, aşağı baktığında sırtın ortasında bir yığın çalı çırpı olduğunu gördü. Yığının ortasında bir çukur vardı.

Kendi kendine, “Bu bir yuva!” diye mırıldandı. “Lütfen beni yeme!”

Kavv! Groggıl havada yuvanın üzerine doğru süzüldü. Pençelerini gevşetip Eric'i bıraktı.

Yuvanın zeminine çarpınca, “Ahh!” diye bir çığlık attı. Groggıl tepesinde bir kere daire çizdi ve uçup gitti.

“Herhâlde arkadaşlarına gidip yemeğin hazır olduğunu söyleyecek. Tanrım! Hayır, buna izin veremem!”

Eric ayağa kalktı. Yuva, etrafını koca bir kova gibi sarıyordu. Duvarların yüksekliğinin üç-

dört metre kadar olduğunu düşündü. Çıkması kolay olmayacaktı.

“Ama kesinlikle burada kalamam!”

Eric sağ ayağını yuvanın içine soktu ve yorğun kollarıyla kendini yukarı doğru çekti.

Yuva dallar ve sarmaşıklardan yapılmıştı. Eric bunların arasında cilalı tahta parçaları ve kırmızı, sarı kumaşlar olduğunu fark etti.

Ama onların ne olduğunu biliyordu.

Keeah'ın gemisinden geriye kalanlar!

“Hırsızlar!” dedi sinirle. Sonra başka bir şeyi fark etti. Siyah ve parlak bir şey. Tırmanmayı bıraktı ve yuvayı eşelemeye başladı.

“Zırhlı eldiven...” diye fısıldadı kendi kendine. Dalların arasına girdi, eldiveni takıldığı yerden kurtardı ve aldı. Dikkatle kendine doğru çevirdi.

Mücevherin olduğu yer kırılmıştı.

Şafak'ın Kırmızı Gözü yoktu.

Çıtırt!

Eric donakaldı. Sesler yuvanın dışından geliyordu. Tırmanmaya devam edip duvarın üstüne çıktı.

Sonra güldü ve el salladı.

“Eric!” dedi Neal kayayı tırmanırken. Diğerleri onu takip ediyordu. Eric yuvadan atlayıp onlara doğru koştu.

Keeah, “Güvendeyiz.” dedi. “Ama bu pek uzun sürmeyecek. Groggıl’lar o kadar çok partırtı çıkardılar ki Ninn’ler geliyor.”

“Of!” dedi Eric. “Bir mola alamaz mıyız, gerçekten?”

Rap! Rap! Bir grup şişman Ninn askeri, kayanın öbür tarafındaki düzlükte duruyordu.

“Sanırım hayır!” dedi Neal. “İyy!”

Max gıcırtilı bir ses çıkardı. “Onların tersi yönüne gitmeyi önerebilir miyim?”

“Ben olur derim!” dedi Julie.

Bu arada kırmızı savaşılar da hiç zaman kaybetmeden oklarını hazırladılar.

“Nişan al!” diye bağırdı biri.

“Yo, hayır!” dedi Neal. “Eğilin!”

“Ateş!” diye haykırdı Ninn’ler.

Fiyuvv! Fiyuvv! Oklar çocukların yanlarından vızıldayarak geçiyordu. Hepsi yere uzanıp kayalara tutundular. Ninn’ler oklarını tekrar hazırlamaya başladılar.

Eric, “Hey, Ninn’ler bırakın da size yardım edeyim!” diye bağırdı. Ardından, zırhlı eldiveni tam ortalarına attı.

Şişman savaşılar, ne olduğuna bakmak için durdular.

“Hadi çıkalım buradan!” diye bağırdı Julie.

Çocuklar yuvanın etrafında dolanıp kayalığın uzak tarafına geçtiler. Max sekiz bacağı olanca gücüyle önde gidiyordu. Neal da tam arkasında ona yetişmeye çalışıyordu.

Dağın etrafında dolaştılar.

“Bir mağara!” dedi Neal. “Bir mağara görüyorum.”

“Önce ben gördüm!” dedi Max.

Hep birlikte, mağaranın ağzına doğru koşup içeri girdiler.

Max bacaklarından birini kaldırdı. “Dinleyin. Ninn’ler takip etmiyor. Bizi kaybettiler.”

“Bence bunun bir nedeni var!” diye fısıldadı Julie.

Eric etrafına bakındı. “Bu adada, bir tane bile güvenli yer yok mu?”

Mağaranın derinliklerinden, birkaç tüylü bacak ve titreşen anten geliyordu.

“İşte yine başlıyoruz!” dedi Neal iç çekerek.

Ssss!

* *
Sekiz *
*

Böceklerin Mağarası

Ssss! Sss!

İki kahverengi kabuklu böcek, mağaranın arkasından çıkarken çocuklar karanlıkta saklandılar.

“Senin ailen Neal.” diye fısıldadı Julie.

Böcekler tıslayıp inledi. Antenleri havada titreşti. Sonra çocuklar da bunun nedenini anladılar.

Mağaranın ağzından gelen zayıf ışıktaki dev bir çukur gördüler.

İçi yumurtayla dolu dev bir çukur.

Julie içini çekti. "Bu sahneyi bir yerden hatırlıyorum."

Sss! Böcekler öncekinden de yüksek bir sesle tısladı. Dilleri yumurtalara uzandı.

"Millet, dinleyin." diye fısıldadı Neal. "Böcekler henüz bizi görmedi. Belki de çıkıp Ninn'lerle bire bir savaşmalıyız."

Max, "Bire on, demek istiyordun herhâlde?" dedi.

"Aman Tanrım!" dedi Eric. "İşte orada!

Pembe yumurtalarla dolu çukuru işaret etti. Bir yumurta diğerlerinden daha küçüktü.

Parlıyordu.

Kızıl ışıklar saçıyordu.

"Şafak'ın Kırmızı Gözü." diye fısıldadı Ke-eah. "İnanamıyorum! Onu bulduk!"

Böcekler tıslayarak çukurun etrafında dolaıyorlardı.

Julie dudağını ısırıldı. "Kırmızı ışıklar saçarak parıldayan o şeyin bir yumurta olmadığını anlayamıyorlar mı?"

"Onlar böcek!" diye burun kıvırdı Neal. "O kadar akıllı değiller. İnan bana, bunu iyi biliyorum."

Kırmızı mücevher yine parladı.

“Şimdi eldiveni attığıma üzuldüm.” dedi Eric. “O şeye nasıl dokunacağız ki? Bizi yakacaktır.”

Keeah yavaşça başını salladı. “Belki bir yolu vardır. Galen, Göz’ü bu kadar tehlikeli yapan şeyin Sparr’ın öfkesi olduğunu söylemişti.”

Neal’ın üç gözü dikkatle mücevheri inceliyordu. “Demek istediğin...”

“Biliyorum.” dedi Julie. “Bu şey gibi, yani sen kızgın olduğunda Göz de öyle oluyor.”

Eric onaylayarak, başını salladı. “Ve belki de kızgının tersi olursan, Göz o ölümcül ışıkları saçmayı bırakır.”

“Kızgın olmanın tersi nedir ki?” diye sordu Neal. “Mutlu olmak mı? Gülmek filan mı?”

Sss! Böcekler tekrar tıslayıp dillerini uzattılar.

“İşte sorun da bu.” diye fısıldadı Keeah. “Ben mutlu hissetmiyorum. Sadece korkuyorum.”

Julie, Neal’a döndü. “Böcekler korkar mı?”

“Hiç bana bakmayın! Ben zaten bir kere patlama yaşadım. Ayrıca, emin olun yanmış böcek kokusu hiç hoşunuza gitmez.”

“Hayır, bu benim görevim.” dedi Keeah. “Ben bir büyücüym, yani öyle sayılır, en azından yarım bir büyücü.”

“Ama onları nasıl geçeceksin?” diye sordu Max, kafasıyla böcekleri işaret ederek.

Julie parmağını kaldırdı. “Bekleyin, benim bir planım var.”

“Ne planı?” diye sordu Eric.

“Neal’ın, onların yavru böceği gibi davranması planı. Bilirsiniz, dikkatlerini başka yöne çekmek için.”

Neal birkaç adım geri gitti. “Ben hiç de öyle düşünmüyorum! Aptal bir böcek olabilirim ama o kadar da aptal değilim!”

“Ama Neal.” dedi Julie. “Seni görünce çok heyecanlanacaklardır. Keeah da bu arada mücevheri alabilir. Mükemmel olacak.”

“Tamamen saçmalık!” dedi Neal. “Beni o iğrenç dilleriyle yalayacaklar! Kesinlikle olmaz!”

Keeah, “Galen’i kurtarmak için Göz’e ihtiyacımız var.” dedi. “Sadece, Galen seni eski hâline çevirebilir.”

Neal sessiz kaldı. Antenleri titreşiyordu. Öksürerek boğazını temizledi. “Yine ben mi? Gerçekten mi?”

“Ayrıca.” dedi Eric. “Bu komik olacağı için Keeah’ı güldürecek, böylece çuvallamayacağız!”

Neal surat astı. “Öyle galiba. Ama bir dahaki sefere bir başkası böcek olsun!”

Antenlerini bir kere titretti; gıcırıltılı, derin bir nefes aldı ve gölgeden dışarı çıktı.

“Anne! Baba!” diye bağırdı. “Evdeyim!”

Büyük böcekler Neal’ın etrafını sarıp ona iyice yaklaştılar.

Yeee!

Keeah yumurtalara doğru giderken güldü.

Böcekler hâllerinden memnun, Neal’ın etrafını tamamen sarmış durumdaydılar.

“Acele et!” dedi Eric. “Yalıyorlar!”

Keeah daha çok gülmeye başladı. Elleri sıkıca Göz’ü kavradı.

“Aldı!” diye cıvıldadı Max. “Taş, kırmızı ışıklar da yaymıyor!”

Eric, “Neal!” diye haykırdı. “Çık oradan!”

Bir anda beş arkadaş hızla mağaradan çıktılar. Böcekler tıslayıp peşlerinden gelirken çocuklar kayalığı dolanıp yukarı tırmandılar ve yakalanmadan kurtuldular.

Sonra tırmanışa geçtiler; tırmandılar, tırmandılar... Ta ki artık tırmanacak bir dağ kalmayınca kadar.

Son tepeyi de aştılar.

Sert bir rüzgâr esti.

Kendilerini geniş ve karanlık gökyüzünün altında dikilirken buldular.

Ak uçurumun kenarına gelmişlerdi ve Droon'un engin denizini görüyorlardı.

Galen zincire vurulmuş bir hâlde oradaydı.

Etrafında, ona bekçilik eden yüz kadar Ninn vardı.

Ve Lort Sparr da oradaydı.

“Ya bana mücevheri verirsiniz ya da ölürsünüz!”

Neal, “Üçüncü bir seçenek var mı?” diye sordu.

Bir anda -vuum!- çocukların etrafı alevden duvarlarla çevrildi.

“Yine tuzağa düştük!” dedi Eric.

* *
DOKUZ *
*

Ak Uçurumda

Çocuklar alevlerden korunmak için birbirlerine yaklaştılar.

Sparr, "Ateşten bir hapisane." dedi. "Fikir için cadı Demither'e teşekkür edebilirsiniz. Ne kadar da düşünceli değil mi?"

Keeah, "Mutluluğum gittikçe azalıyor." dedi. Alevden duvarlar gittikçe onlara yaklaşıyordu.

Galen, zincirleriyle boğuşarak, "Bırak onları!" diye bağırdı.

Sparr, eğer Göz'ü kendisine verirlerse hepsinin gidebileceğini söyledi. Parmağını şaklattı

ve Ninn'lerden biri ağır kılıcını çıkardı. "Zincirlerin kesilecek, Galen. Özgür olacaksın."

Max'in sekiz bacağı da titriyordu. "O... ona güvenme."

Eric yukarı baktı. Alevler yukarı doğru halkalar hâlinde yükseliyordu. Garip, yeşil kanatlı deniz sinekleri üzerlerinde bir araya toplanıyorlardı.

Eric, bir şeylerin ters gittiğini hissetti.

Neydi bu?

Sparr alevlere dikkatle baktı. "Göz'ü asırlar önce amacıma hizmet etmesi için ben yarattım."

"Korkunç amacına!" dedi Keeah, sakın kalmaya çalışarak. "Tek yaptığın herkesi lanetlemek. Tıpkı Demither gibi. Tıpkı annem gibi."

Eric alevden oluşan hücrelerini incelemeye devam ediyordu. Demither'in ateşi. Birden, cadının dediklerini hatırladı; o hiç kimsenin, hatta Sparr'ın bile dostu değildi.

Alevler birbirlerinin üzerinden geçiyordu. Önce kırmızı, sonra gümüş rengi, sonra yine kırmızı parlıyorlardı. Ninn'ler ateşten korkuyor, bu yüzden yaklaşıyorlardı.

Ama yine de bir şeyler tersti.

Zzzzz! Deniz sinekleri daha aşağıdan uğma-
ya başladılar.

Sonra bir anda, Eric ne olduğunu anladı.
Ateş onları kızartacak kadar sıcak görünse de
hiç duman çıkmıyordu. Üstelik sıcak da değil-
di. Sıcaklık olsaydı deniz sinekleri kesinlikle
bu kadar yakın uğamazlardı. İşte bu! Ateş ger-
çek değildi!

Sadece sıcak görünüyordu.

Ateş... başka bir şeydi.

Aslında, yüzlerce başka bir şeydi.

Sparr ateşin etrafında dolaştı. Sonunda, De-
mithier'in tuzağına düştüğünü o da anladı.

Bu sırada, Eric aceleyle bir plan yaptı. Ne-
al'ı ayağıyla drtp deniz sineklerine doğru
bakmasını sağladı. Sonra elinde kılığ olan Nin-
n'e doğru kafasını salladı. "Dostların bir şey ya-
pabilir mi?"

Neal gülümsedi. Antenlerini titretti. Yavaş-
a, sinekler uçup Ninn'in üzerinde vızıldama-
ya başladılar.

"Gz' bana verin!" diye gürledi Sparr.

Eric, yavaşça, "Gitmeye hazırlanın!" diye fı-
sıldadı. Ateşten duvara doğru bir adım attı.

Julie, "Eric, sen ne yapıyorsun?" diye sordu.
"Sadece beni takip et." Elini ateş duvarına dayadı.

Max, "Sahip Eric, durun!" diye bağırdı.

"Şimdi!" diye bağırdı Eric.

Neal antenlerini titretti ve sinekler Ninn'in etrafını sardı. "Ahh!" Gardiyan, sineklerden kurtulmaya çalışırken inliyordu. Ağır kılıcı elinden düştü.

Tam bu sırada Eric ateşin içinden süzülüp geçti. Çılgılık atmaya hazırdı ama buna gerek kalmamıştı. Elini içeri soktuğu anda alevler parmaklarının üzerinden geçip gitti. Ateş, buz gibi soğuktu!

"Silfler! Biliyordum!" diye haykırdı Eric. Garip yaratıklar bir anda hep birlikte yere dö-küldüler.

Sparr, "Demither bana ihanet etti!" diye bağırdı.

Eric ve Julie koşup Ninn'in kılıcını kaptılar. İkiisi birlikte kılıcı tutup kuvvetle savurmaya başladılar.

Çileeng! Galen'in ağır zincirleri parçalanı-verdi.

"Bunu ödeyeceksiniz!" diye bağırdı Sparr.

“Hayır, Sparr!” diye bağırdı Keeah. “Asıl sen başkalarını lanetlemenin bedelinin ödeyeceksin!”

Vuum! Keeah’ın ellerinden parlak ışıklar çıkmaya başladı.

Ninn’lerin altındaki toprak müthiş bir gü-rültüyle patladı ve savaşçılar çil yavrusu gibi etrafa dağıldılar.

Bir başka patlama Neal’ın yanında oldu.

Saklanmak için bir yer ararken, “Ohh!” diye bağıırıyordu.

Galen, “Keeah!” diye bağırdı. “Göz’ü kontrol edemezsin. Öfken seni yok edecek!”

Max, “At onu!” diye bağırdı.

Sparr da bir yandan bağıırıyordu. “O BENİM!”

Derin bir nefes çekti ve sanki olduğunun iki katı büyüdü. Gözleri parlıyordu ve yüzgeçleri öfkeyle mordan siyaha dönmüştü. Büyülü esasını kavradı.

Baam! Asadan ateş topları çıkıyordu. Alevler havadaki Göz’ü vurdular ve mücevher denize doğru düşerken yavaşça Sparr’a doğru yöneldi.

“Gördünüz mü? Göz, sahibini tanıyor!” diye gürledi Sparr. “Gel bana mücevherim!”

Gülerek, parıldayan mücevhere uzandı.

Aniden... VUUUUUM!

Deniz patladı ve dev bir yılan dalgaların arasından yükseldi.

“Cadı Demither!” dedi Eric:

Yılan kafasını kaldırıp çenesini açtı. “Ben denizlerin kraliçesi Demither’im!”

Ve pullu kolunun basit bir hareketiyle, pençelerini açıp Göz’ü aldı.

“Hayır!” diye bağırdı Sparr. “Bunun bedelini çok ağır ödeyeceksin cadı Demither! Seni bulacağım!”

Yılan biraz daha yükseldi, sonra suya daldı. Arkasından gelen dalgaysa uçurumda patlayan bir bomba etkisi yarattı.

Julie’nin nefesi kesilmişti. Müthiş, diye düşündü suya bakarken.

Korkunç büyücü, Groggl’lardan birine atladı ve ak uçurumun üzerinde süzüldü. “Ninn’ler, beni takip edin!”

Sonra Eric ve arkadaşlarına döndü. “Zavallı insanlar! Son günleriniz bu adada geçecek! Parçalan toprak! Denize dökül!” diye bağırdı.

Ve yer sarsılmaya başladı.

* *
On * .
*

Gemiyi Onarmak

Ninn ordusunun geri kalanı da Sparr'ın ardından gökyüzüne uçup gittiler.

Bütün ada sarsılıyor ve gümbürdüyordu. Uçurumdaki kayalarda dev çatlaklar oluşuyordu.

Neal, "Hadi buradan çıkalım!" diye bağırdı. Arkadaşlarına doğru koşarken tökezleyip düştü.

Arkadaşını görünce Eric'in nefesi kesildi. "Hey, Neal, kendine bir bak!"

"Ne olmuş ki bana?" diye sordu Neal.

“Normalsin!” dedi Julie. “Yine Neal’sın! Böcek değil! Göz seni eski hâline çevirmiş olmalı!”

“Kendimi her zaman sevmişimdir!” dedi Neal. “Hadi gidelim!”

Rrrr! Yer tekrar tekrar gürlüyordu.

“Bu taraftan!” diye uyardı Galen. “Ada denize gömülüyor! Çabuk olun!”

Altı arkadaş ak uçurumdan aşağı var güçleriyle koşmaya başladılar. Hızla, gür ormana girdiler. Üzerlerine her yerden kayalar düşüyordu. Ağaçlar düşüp yollarını kapatıyordu.

Sonunda, sahile ulaştılar.

Krrk! Tepelerindeki dev kaya parçalanıyordu.

“Bir gemiye ihtiyacımız var!” dedi Keeah.

Galen kaşlarını çattı. “Başlamak için bir şeye ihtiyacımız var. Bir gemi yapmaya başlayabileceğimiz bir şeye.”

Eric’in gözleri açıldı. “Ben biliyorum!” Kumsalda koşmaya başladı. Kayaların arasında, eski gemiden kalan tahta ve yelken parçaları duruyordu.

“Bunları kullanabilir miyiz?” diye sordu. Koşmaktan nefesi kesilmişti.

“Evet!” dedi Keeah.

Çabucak, gemiden kalan tüm kalıntıları bir araya toplamaya başladılar. Galen ve Keeah birlikte garip sözcükler söylüyorlardı.

Aniden, büyüdü bir şekilde, kırık tahtalar yüzlerce tahtaya dönüşüverdi. Paramparça olmuş yelken bir anda onarılmıştı.

Jaffa Rüzgârı, öncekinden daha da güzel bir hâlde önlerinde beliriverdi.

Max, “Acele edin!” dedi.

Gemiye bindikleri anda, dev yelkenler havayla doldu ve gemi suyun üzerinde ilerlemeye başladı.

KRRK! Dev bir kaya uçurumdan kopup denize düştü.

“Tam zamanında!” dedi Eric.

Kumsal ve orman yavaş yavaş dalgalara gömülüyordu. Birkaç dakika içinde, dağ ile birlikte gizemli ada tümüyle gözden kayboldu.

Gemiden, arkasına bakarken Eric derin bir nefes aldı. “Sparr bugün kaybetti!

Keeah gülümsedi. “Evet. Şimdilik Şafak’ın Kırmızı Gözü’nü alamadı. Biz de babamla birlikte annemi arayabiliriz.”

“Sparr bundan sonra ne yapacak?” diye sordu Neal.

Galen dikkatle suya baktı. “Demither kuzeye gidiyor.” dedi. “Mintar’a, değiştirildiği yere gidiyor. Sparr onu takip edecektir. Ama bu da başka bir günün hikâyesi olacak. Bakın!”

Güneş kara bulutların arasından çıktı ve denizin üzerinde parladı. Yeni bir gün başlıyordu.

“Ve şuna bakın!” dedi Neal. “Bir şehir!”

Hepsi birden üst güverteye koştular. İlerde görünen, dev bir şehre ait gümüş kulelerdi. Güneş ışığı limanı ve rengârenk botları aydınlatıyordu.

“Jaffa şehri!” diye bir çığlık attı Keeah. “Droon’un başkenti. Evim.”

“Biz de evdeyiz.” dedi Julie. “Merdivenler burada.” Geminin sol tarafını işaret etti. Büyümlü merdivenler sakin suyun üzerinde yükseliyordu.

Birkaç dakika sonra, Eric, Julie ve Neal gemiden merdivenin ilk basamağına atladılar.

“Size nasıl teşekkür edebileceğimi bilemiyorum.” dedi Keeah. “Tek diyebileceğim... Yakın zamanda tekrar gelin!”

“Droon’un sizin gibi iyi dostlara ihtiyacı var.” dedi Galen gülümseyerek.

Eric de gülümsedi. “Büyü işe yaradığı sürece, gelmeye devam edeceğiz.”

Julie, Keeah’a sarıldı. “Bundan emin olabilirsiniz.”

“Kendinize iyi bakın sahip Neal!” dedi Max. “En küçük olmamak benim için bir değişiklik oldu ve açıkçası eğlenceliydi de.”

Neal parmaklarını alnına dayayıp iki kez hareket ettirdi. “Bu, görüşürüz demek!”

Üç çocuk el sallayıp hızla bodruma giden merdivenleri tırmandılar. Geriye dönüp, parıldayan Jaffa şehrine doğru giden Keeah’ın gemisine son bir kez daha baktılar.

Sonra Eric ışığı açtı.

Fuuşş! Merdiven gözden kayboldu ve gri betondan oluşan yer geri geldi.

“Bu çok garipti.” dedi Eric.

“Hem de hepsinden garipti.” dedi Neal.

Bodruma girdiler.

Julie içini çekti. “Ama her nedense tekrar gitmek için şimdiden sabırsızlanıyorum.”

“Ben de öyle.” dedi Eric. “Bir dahaki sefere nerede olacağımızı merak ediyorum. Jaffa şehrinde mi? Mintar sahilinde mi?”

Neal surat astı. “Böcekler olmayacak tabii! Her neyse, Galen’in dediği gibi, bu da başka bir günün hikâyesi. Bakın.”

Futbol topu, tezgâhın üzerinde duruyordu. Yine normal bir topa dönüşmüştü.

Bodrumun pencerelerinden içeri ışık girdi. Ama bu şimşek değil gün ışığıydı.

“Fırtına dinmiş.” dedi Eric. Sonra arkadaşlarına döndü. “Aç olan var mı?”

Neal sırtı ve parmaklarını titretti. “Bu, kesinlikle demek!”

Sonra hepsi birlikte mutfağa, yemek yemeye çıktılar.

TONY ABBOTT ÜZERİNE

Tony Abbott, genç okuyucuları için pek çok eğlendirici öykü yazmıştır. Çocukluğundan beri o da Eric, Julie ve Neal gibi düş gücünü aşan ve diğer dünyalara açılan kapıları bulmayı düşlemiştir.

Artık çocukluk çağını geride bırakmıştır. Galen Uzunsakal kadar da yaşlı olmasa da bu kapılardan bazılarını bulduğuna inanmaktadır. Onun kapıları kitaplardır.

Tony Abbott, karısı ve iki kızıyla birlikte Connecticut'ta yaşamaktadır.